इति कृतपरमार्थैरिन्द्रियैर्भ्राम्यमाणो
ह्यहितकरणदक्षैः पञ्चभिर्वञ्चितो ऽसि ॥ ८७॥
न गम्यो मन्त्राणां न च भवति भैषज्यविषयो
न चापि प्रध्वंसं व्रजति विविधैः शान्तिकशतैः ।
भ्रमाविशादङ्गे किमपि विदधद्व्यमसमं
स्मरापस्मारो ऽयं भ्रमयति दृशं घूर्णयति च ॥ ८८॥
जात्यन्धाय च दुर्मुखाय च जरजीर्णाखिलाङ्गाय च
ग्रामीणाय च दुष्कुलाय च गलत्कुष्ठाभिभूताय च ।
यच्छन्तीषु मनोहरं निजवपुर्लक्ष्मीलवस्रग्द्वया
पण्यस्त्रीषु विवेककल्पलतिकाशस्त्रीषु रज्येत कः ॥ ८९॥
वेश्या ऽसौ मदनज्वाला रूपेन्धनसमेधिता ।
कामिभिर्यत्र हूयन्ते यौवनानि धनानि च ॥ ९०॥
कश्चुम्बति कुलपुरुषो वेश्याधरपल्लवं मनोज्ञमपि ।
चारभटचौरचेटकनटविटनिष्ठीवनशरावं ॥ ९१॥

॥ इति कामिनीगर्हणं ॥

॥ अथ सुविरक्तप्रशंसा ॥

धन्यास्त एव तरलायतलोचनानां
तारुण्यपूर्णघनपीनपयोधराणां ।
क्षामोदरोपरिलसत्त्रिवलीलतानां
दृष्ट्वाकृतिं विकृतिमेति मनो न येषां ॥ ९२॥
बाले लीलामुकुलितमसी सुन्दरा दृष्टिपाताः
किं क्षिप्यन्ते विरम विरम व्यर्थ एषः श्रमस्ते ।
संप्रत्यन्ये वयमुपरतं बाल्यमास्थावनान्ते
क्षीणो मोहस्तृणमिव जगज्ज्वालमालोकयामः ॥ ९३॥